

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Καθ' ἃ γράφουσιν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα» ἐκ Φιλιππῶν, πολλὰ γεωλογικὰ φαινόμενα παρατηρήθησαν αὐτόθι ἐκ τῶν σεισμῶν. Ἡ γῆ πολλαχῶς διερράγη καὶ τὰ φρέατα ἐπλημύρθησαν. Κατὰ τὴν θέσιν μάλιστα Μόρινα τῆς περιφέρειας Φιλιππῶν ἐπὶ τινος λόφου ἐγένετο ῥήγμα περιφέρειας ἐνδὸς περὶ του μέρους καὶ ἀνυπολογίστου βάθους. Ἐπίσης εἰς τὴν Γιάλοβαν, ἐπίνειον τοῦ δήμου Φλεσιάδος, ἀπέναντι τῆς Πύλου, ἐγένετο ῥήγμα μήκους τριάκοντα περίπου μέτρων, πλάτους 1)2 μέτρου, ἐξ οὗ ἀνήλθε ὕλη μέλαινα ὡσεὶ βόρβορος καὶ ἔχουσα τὴν ὄσμήν τοῦ θείου. Πρὸς τοῦτοις κατὰ τὴν νύκτα τῶν σεισμῶν παρατηρήθη ὑπὸ τινων μεγάλη λάμψις ἐντὸς τῆς θαλάσσης πρὸς τὸ μέρος τῶν Στροφάδων.» Τὸ τελευταῖον τοῦτο φαινόμενον ἐπικυροῦται ὄντως καὶ ἐξ ἄλλης πηγῆς: Ἡ «Σημαία» τῆς Μελίτης ἀναφέρει ὅτι ὁ πλοίαρχος ἀτμοπλοίου, ἐξ Ἀνατολῆς καταπλεύσαντες αὐτόσε, διηγείτο ὅτι τὴν 17 π.μ. περὶ τὴν 9 τῆς πρωίας ὤραν παρατήρησεν εἰς τὸ πέλαγος μεγάλην γλωτταν πυρὸς 30 περίπου ποδῶν πλάτους καὶ 100 ὕψους ἄνω τῆς θαλάσσης, ἣτις φλῆξ ἀνελήφθη ἀμέσως. Παρατηρήθη δ' αὕτη 200 περίπου μίλια πρὸς ἀνατολὰς τῆς Μελίτης.

Ἐξ ὑποβρυχίου ἠφαιστείου ἐκρήξεως ἐπισυμβάσης ἐν τῷ Εἰρηναϊκῷ ὠκεανῷ ἐσχηματίσθη νέα νῆσος ἐν τῷ πελάγει τῆς Τόγγας, ἔχουσα ἐπιπέδιαν 14 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, κατὰ τὰς γενομένας ἀμέσως καταμετρήσεις ὑπὸ τῆς παραπλευσῆς ἀγγλικῆς ἡμιολίας Sandfly. Ἐπὶ αὐτῷ ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς νήσου ταύτης ἠκούετο ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τῆς Τόγγας ὁ κρότος ὑποβρυχίου ἠφαιστείου, σπῆλαι δ' ὑδάτων καὶ ἀτμῶν ἀνῆρχοντο εἰς μέγιστον ὕψος. Ἐκτοσε δὲ τὸ μέγεθος τῆς νήσου ὑπολογίζεται ὅτι ἤξῃσε κατὰ πολὺ.

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα παρεδόθη εἰς χρῆσιν τοῦ δημοσίου ἡ ὑπερκαυκάσια σιδηροδρομικὴ γραμμὴ μέχρι τοῦ Μερβ, ἐν τῶν σπουδαιωτάτων ἔργων ἐξ ὧν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπεχείρησεν ἡ Ρωσικὴ κυβέρνησις. Διὰ τῆς γραμμῆς ταύτης, ἣτις διὰ τῆς τοῦ Καυκάσου συγκοινωνεῖ μετὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν σιδηροδρομῶν, ἀποκαθίσταται ἡ κατ' εὐθεῖαν συγκοινωνία τῆς Εὐρώπης μετὰ τῶν κεντρικῶν χωρῶν τῆς Ἀσίας.

Ἐμπορικόν τι κατὰστημα ἐτοίμων ἐνδυμάτων ἐν Βερολίνῳ ἐκθειάζει διὰ τῆς ἐπομένης πρωτοτύπου ἀγγελίας, τὴν στερεότητα τῶν ἐμπορευμάτων του. Ἡ ἀγγελία αὕτη, ἣν ἀναγινώσκουμεν ἐν τινι γερμανικῇ ἐφημερίδι, εἶναι ἕμμετρος, ἀλλ' οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται ἄς ἀρκεσθῶσιν εἰς πεζὴν καὶ ἀτεχνον μετάφρασιν αὐτῆς.

«Εἰς αὐτὸν τὸν δύστυχον καιρὸν, εἰς αὐτοὺς τοὺς στενοὺς χρόνους, ἐφάνη ἔξαφνα ὁ σιδηροὺς δράκων, πανοῦργον καὶ φοβερὸν τέρας, τὸ ὅποιον εἰς τὸ πρόγευμά του τρώγει ἀκμόνια, καὶ τὸ μεσημέρι τρώγει κανόνια Κρούπ, ὡς τρώγουν ἄλλοι πράσα, καὶ τὸ βράδυ καταπίνει ράβδους τῶν σιδηροδρόμων. Τὴν πε-

ρασμένην Κυριακὴν τὸ εὐρομεν ψόφιον εἰς τὸ κατὰ στημά μας—αὐτὸ τὸ θηρίον!—ἐψόφησεν ἀπὸ πονόδοντον καὶ ἐξάρθρωσιν τῶν σιαγῶν μετ' ὀλιγοχρόνιον ἄγωνίαν. Ὁ τεράστιος δράκων ἡμπορεῖ νὰ σπάζῃ τὰ σίδηρα, ἀλλὰ δὲν ἡμ πορ εἶνὰ ξεσχίξῃ τὰ ὑφάσματα μας!»

Οἱ Γάλλοι ἀσχολοῦνται διαφερόντως περὶ τὴν ἀεροδρομίαν, ὡς φαίνεται δὲ κατωρθῶσαν μέχρι τοῦδε οὐ μικρὰ πράγματα, προσεγγίζοντες καὶ εἰς τὴν λύσιν τοῦ μεγάλου προβλήματος τῆς διὰ πηδαλίου διευθύνσεως τῶν «ἀεροστάτων». Ἐν ἐκ τῶν διαφόρων μέσων, δι' ὧν ἐλπίζουσι οἱ Γάλλοι ὅτι θὰ ἐπανορθώσωσι τὰς συμφορὰς τοῦ 1870 ἐπὶ ἐνδεχομένου νέου πολέμου, εἶναι καὶ ἡ ἀεροστατικὴ. Ἐγγὺς τῶν Παρισίων ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις συνέστησε πρὸ μικροῦ «ἐργαστήριον στρατιωτικῆς ἀεροδρομίας,» ἔνθα καθ' ἐκάστην γίνονται δοκιμαίαι ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα λίαν ἐντρίβους ταγματάρχου. Ρενάρ. Ἡ μηχανικὴ κατασκευὴ καὶ διακόσμησις τῶν αὐτῶν δοκιμαζομένων ἀεροστάτων εἶναι ἀπόρρητος· βεβαιοῦται ὅμως ὅτι διὰ βαθμικῶν βελτιώσεων ἐτελειοποιήθη ἐπὶ τοσοῦτον τῶν ἀεροστάτων ἡ κατασκευὴ, ὥστε ἐπιτρέπεται ἀπὸ τοῦδε νὰ θεωρηθῇ λελυμένον τὸ κύριον ζήτημα. Πόο τινων ἡμερῶν ὁ ἀεροναύτης L'Horte, ἔχων σύντροφον τὸν ἀστρονόμον Mangot, ἀναβάς ἐν Χερβούργῳ ἐπὶ ἀεροστάτου, διέπλευσεν ἐναέριος τὸ στενὸν τῆς Μάγχης εἰς ὕψος 3600 ποδῶν, μετὰ παρέλευσιν δὲ πέντε ὡρῶν κατέβη ἀσφαλῶς εἰς χωρίον τι ἐγγὺς τοῦ Λονδίνου. Το ὅτι τὸ ἀερόστατον κατεβιάσθη ἡρέμα καὶ ἀσφαλῶς ἐπὶ τοῦ πρ ο υ ρ τ σ μ ἔ ν ο υ σημείου, εἶναι φανερὰ ἀπόδειξις ὅτι ἡ διὰ τοῦ ἀέρος λειτουργία τοῦ πηδαλίου ἐπέτυχε πληρέστατα. Τὸ περιέργον δὲ εἶναι ὅτι ὁ γάλλος ἀεροπόρος ἐποίησάτο ἐπιτυχῶς, κατὰ τὴν ἀεροδρομίαν του, πειράματα πρὸς κατάρξιψιν τορπιλλῶν. Ὡστε οὐαὶ εἰς τοὺς Γερμανοὺς ἐὰν οἱ Γάλλοι κατορθώσωσι νὰ κατασκευάσωσι καὶ διευθύνωσι τελεσφόρως ἑκατὸν ἢ διακόσια τοιαῦτα τορπιλλοφόρα ἀερόστατα. Ἄλλ' ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι εἶναι δυνατόν τοῦτο, μέχρι τίνος ἄρα γε θὰ κατέχωσι τὸ «μυστικόν» οἱ Γάλλοι; Ἡ πείρα δὲ διδάσκει ὅτι τὸ ἀπόρρητον τῶν πλείστων μεγάλων ἀνακαλύψεων δὲν εἶναι πάντοτε εὐφύλακτον.

Κατὰ τινὰ ἀπογραφικὸν πῖνακα, ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐν τοῖς εἴκοσι γερμανικοῖς πανεπιστημίοις φοιτητῶν ἀνέρχεται τανῦν εἰς 28,021. Τοὺς πλείονας φοιτητὰς ἔχει τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Βερολίνου ἧτοι 4,434· εἶτα ἔρχεται τὸ τῆς Λειψίας μετὰ 3060 φοιτητῶν· τρίτον τὸ τοῦ Μονάχου, 3035· τέταρτον τὸ τῆς Χάλλης, 1518· πέμπτον τὸ τῆς Βρεσλαύας, 1425· ἕκτον τὸ τῆς Τυβίγγης, 1403· ἕβδομον τὸ τοῦ Βυρσβούργου, 1369· ὄγδοον, τὸ τοῦ Φρειβούργου, 1319· ἕνατον τὸ τῆς Βόννης, 1293· δέκατον τὸ τῆς Γοτιγγης, 1076· ἐνδέκατον, τὸ τῆς Εἰδελβέργης, 1036, ἔσχατον δὲ πάντων τὸ τῆς Ροστόκης μετὰ 313 φοιτητῶν. Ἡ βαθμιαία τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν αὐξήσις εἶναι ἀξία σημειώσεως, διότι ἐπὶ τοῦ 1880 δὲν ὑπερέβαινε τοὺς εἰκοσικισχιλίους, ἐν ᾧ σήμερον προσεγγίζει εἰς τοὺς τριακοντακισχιλίους.